

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 10, 1-8 Najradostnejšia kapitola

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, ktorý bol stotníkom kohorty nazývanej Italika. Bol zbožný a bohobojný, on, aj celý jeho dom. Dával ľuďom štedré almužny a ustavične sa modlieval k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní mal videnie: Jasne videl, ako vošiel k nemu Boží anjel a oslovil ho: Kornélius! On uprel oči na neho a preľaknutý povedal: Čo je, Pane? Anjel povedal: Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Boha a on sa na teba rozpomáľal. Teraz pošli do Joppy mužov, pozvi Šimona, prírnením Peter. Je ubytovaný u istého garbiara Šimona, ktorý má dom pri mori. Len čo anjel, ktorý s ním hovoril, odišiel, zavolať si Kornélius dvoch sluhov a zbožného vojaka spomedzi tých, ktorí mu boli podriadení. Všetko im vyrozprával a poslal ich do Joppy.

Toto je jedna z najradostnejších kapítol pre nás pohanov!

10. kapitola podáva začiatok napĺňania predpovední o tom, že Boh má spasenie aj pre pohanov.

-učenici a ostatní už kresťania vtedajšej doby si stále - až "do desiatej kapitoly" mysleli, že spasenie, večný život s Bohom je určený výhradne pre židov (Sk 1,6-8: "A oni, tam zídění, spýtali sa Ho: Pane, či v tomto čase obnovíš kráľovstvo pre Izrael? Odpovedal im: Nie je vašou vecou poznať časy a príhodné chvíle, ktoré Otec určil svojou mocou, ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.")

-Pán Ježiš pohanov zdanlivo vylúčil zo spásy - príbeh o žene Sýrofeničanke: "Dovoľ, aby sa najskôr nasýtili deti. Nie je dobré brať chlieb deťom a hádzať šteňatám. Žena mu odpovedala: Iste, Pane, lenže aj šteňatá sa živia pod stolom omrvinkami po deťoch."

Kto sú pohania podľa Biblie?

V 10. kap. 1M sa môžeme dočítať o rozdelení ľudského rodu po zmätení jazykov pri babylonskej veži. Tieto národy osídlili celú zem. Neskôr sa na scéne objavuje Abrahám (1M.12), s ktorým Boh urobil zmluvu. Na základe jeho viery ho Boh označil za spravodlivého. Potom sa už Boh zaoberá iba Abrahámovou rodinou, Izákom, Jákobom a izraelským národom, ktorý z nich vyšiel.

-Historické nálezy dokumentujú, ako pohania zúfalo Boha hľadali: ani jediný národ alebo kmeň nebol ateistický. Pri ich snahe nájsť pravého Boha však vidíme znovu a znovu, že v skutočnosti vošli do kontaktu s padlými anjelmi, ktorým slúžili a ktorých sa báli. Obrovské chrámové komplexy, pyramídy, mohyly, totemy, sochy a obetné miesta jasne dokazujú, akú veľkú úlohu v každom národe zohrávala „bohoslužba“.

-Svet pred potopou by nám mal byť varovaním, lebo z miliónov vtedy žijúcich ľudí sa zachránilo neuveriteľne málo, a to iba osem duší. Tu by snáď bolo dobre zodpovedať, čo je podmienkou, aby človek Boha spoznal. Odpoveď je jednoduchá - musí spoznať evanjelium. Pavel: **Každý človek totiž, ktorý by vzýval meno Pánovo, bude spasený. Ale ako budú vzývať Toho, v koho neuverili? A ako uveria v Toho, koho nepočuli? A ako počujú bez kazateľa?**“ (Rim 10:13-14)

-Kornélius, hoci Riman, je hodnotený Bibliou aj anjelom, že ...”*bol zbožný a bohabojný, on, aj celý jeho dom. Dával ľuďom štedré almužny a ustavične sa modlieval k Bohu.*”

Zrejme nemal celé “plné” poznanie Boha, preto k nemu bol poslaný Peter (neskôr). Ukazuje na to, že aj pohan môže sa stretnúť s Bohom a byť mu synom. Mnohé miesta v Biblii a aj Kornéliov príbeh je dôkazom, že za každým obrátením sa skrýva Božia milosť. Boh si všimol jeho obetavosť a modlitby...

-osobne si myslím, že ak človek koná morálne, čestne, hľadá pravdu, hoci nevie, že hľadá Boha, je láskavý, jednoducho “dobrý človek”, Boh ho môže “navštíviť” svojou milosťou a dať sa mi poznať.” Predpokladom ale je, že človek neuznáva len seba a nie ej hrdý sám na seba.

-Pýcha a hrdosť by vylučovala úprimnú lásku, s ktorou sa takýto človek skláňa k inému. Láska k sebe obyčajne vylučuje štedré almužny, pretože takto minuté peniaze by ho mrzeli. (dá sa to robiť aj falošne, ale to dlho nevydrží).

-príbeh Kornélia a príbeh stotníka z Mt 8,5-13 vzácnym spôsobom spájajú dovedna to, čo aj Boh hodnotí ako naplnenie svojho príkazu: ver Bohu (dôverovali Ježišovi) a miluj človeka (sluhu)

-Kornéliov príbeh je aj dôkazom, že Boh hľadá na naše modlitby (podľa Zjavenia sú ako kadidlová vôňa vystupujúca pred Hospodina) a tiež hľadá na naše dobré skutky, ak sú konané úprimne z lásky. (“Kto skúpo seje, skúpo bude aj žať, kto však seje štedro, štedro bude aj žať. Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevdôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.” 2Kor 9,6-7)